

Бургашката дружина, начело капитанъ Георги Драгиевъ, и нѣ-
колко резервисти. Бояновъ се покачилъ на една скала и се
опиталъ съ рѣчъ да привлече на своя страна изпратената
войска и население, но безъ да бжде изслушанъ, билъ на-
дупченъ отъ залпъ куршуми. На сѫщото място е убитъ и
капитанъ Набоковъ.

Тъй се завършватъ военните бунтове прѣзъ врѣме ре-
гентството главно въ Сливенъ и Бургасъ, съ поразително
еко въ Русе и Силистра.

* * *

Политическия развой на бѣлгаритѣ слѣдъ срѣбъско-бѣл-
гарската война се излива главно въ посока на поробена
Македония и така нареченото македонско дѣло.

Участието на Сливенъ въ македонското дѣло.

Движенietо около трѣнливия въпросъ за автономията
на поробенитѣ братя задъ Родопитѣ и Рила е още въ раз-
вой си и, слѣдователно, неговата пълна история е дѣло на
бѣдащето.

Революционното движение въ Македония не е толкова
ново, както на прѣвъ погледъ ни се показва. Македонските
възстания отъ 1895 г. иматъ задъ гърба си редица примѣри
отъ непосилни въ тая смисъль опити. Непроучени въ своя
корень, революционните движения тамъ ни отнасятъ вѣкъ
и повече назадъ. Македонските бѣлгари, които дадоха най-
редовенъ боевъ контингентъ въ редовете на „грѣцки“
борби отъ срѣдата на XVIII-я вѣкъ, въ края на сѫщия и
прѣзъ първите три декади на миналия вѣкъ, сѫ познати въ
чуждите истории подъ името „румелиоти“, „арнаути“ или
просто „гърци“, а въ частностъ — „капитани“, „амартоли“
и т. н.¹⁾)

Параграфътъ подъ горнето заглавие има прѣдъ видъ
сравнително най-новия фазисъ на македонското движение,
като чисто бѣлгарско и легнало върху основите на по-про-

¹⁾ За „капитанитѣ“ се пѣе и въ народните ни пѣсни. Между
тѣхъ въ Солунско е билъ и единъ сливенецъ, познатъ още подъ името
„бюлюкъ башия“, което впрочемъ, е синонимъ на „капитанъ“, като
военно-административенъ терминъ (отъ „бюлюкъ“ — чета, рота, и отъ
„башъ“ — глава, главатарь, начальникъ).

Интересно е революционното движение въ Македония прѣзъ
1766 г. За реализирането плана на Екатерина II, „румелиотите“ чрѣзъ
своите апостоли ѹ доложили, че повече отъ 100 000 левенти ѹе коопе-
риратъ съ руските войски въ Македония за да се съединятъ съ тѣхъ
при Одринъ и ударятъ за Цариградъ.

Въ историите на Папаригопуло, Фотино, Филимонъ и
т. н. се срѣщатъ сума македонски имена на видни революционери отъ
1821 до 1828 год.